

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),
po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2019r.,
sprawy **K. Ł. i D. K.**
uniewinnionych od zarzutu popełnienia czynu z art. 212 § 1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki prywatnej
od wyroku Sądu Okręgowego w O.
z dnia 28 września 2018r., sygn. akt VII Ka [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.
z dnia 14 marca 2018r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć oskarżycielkę prywatną kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G., wyrokiem z 14 marca 2018 r., uniewinnił K. Ł. i D. K. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 212 § 1 k.k. polegającego na pomówieniu J. T. na sesji Rady Miejskiej w K. o niszczenie dokumentów szkolnych, co mogło narazić ją na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu nauczyciela. Sąd Okręgowy w O., po rozpoznaniu w dniu 28 września 2018 r. apelacji pełnomocnika oskarżycielki prywatnej, utrzymał w mocy pierwszoinstancyjny wyrok.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego złożył pełnomocnik J. T., zarzucając rażąco i mającą istotny wpływ na treść orzeczenia obrazę art. 433

§ 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. polegającą na „faktycznym nierozważeniu zarzutów apelacji (...) dotyczących obrazy art. 94 § 1 k.p.k., art. 170 § 1 k.p.k. i art. 167 k.p.k.”. W konsekwencji autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się niezasadna – i to w stopniu oczywistym.

Uważna lektura motywacyjnej części zaskarżonego wyroku uprawniała do stwierdzenia, że Sąd *ad quem* wywiązał się ze wszystkich ciążących na nim powinności. W szczególności nie uszedł jego uwagi żaden z mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy zarzutów sformułowanych w apelacji. Co prawda autor kasacji przypomniał kilka ogólnych reguł rządzących postępowaniem odwoławczym, w tym dwa judykaty Sądu Najwyższego i zapatrywania jednego z przedstawicieli nauki prawa, niemniej powstrzymał się od wskazania konkretnych uchybień, których miałby dopuścić się Sąd drugiej instancji. Jego teza o „nieprzeprowadzeniu dowodów wnioskowanych przez oskarżycielkę” nie tylko nie została w jakimkolwiek stopniu rozwinięta, ale też nie znalazła żadnego pokrycia w dokumentacji procesowej. Protokół rozprawy głównej z 28 lutego 2018 r. pozwalał uznać, że w poczet materiału dowodowego, który był podstawą wyrokowania, zaliczono wszystkie dokumenty załączone do akt sprawy.

Wypada w tym miejscu wspomnieć, że całkowicie chybiony był zgłoszony w apelacji postulat badania istnienia konfliktu między stronami, skoro okoliczność ta nie budziła kontrowersji.

Dlatego Sąd Najwyższy oddalił kasację na posiedzeniu bez udziału stron trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k. Kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne obciążono oskarżycielkę prywatną po myśli art. 636 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.